

sidste Moment, Grunden til, at Manden er gaaet bort osv., maa naturligvis senere tages under Overveielse.

Ordføreren: Med Hensyn til Andragendet fra de 26 Haandværkere kan jeg ganske henholde mig til Udvalgets ærede Formand. — Med Hensyn til Indstillingen under Nr. 3 skal jeg bemærke overfor det ærede Medlem for Densø Amts 5te Valgfreds (H. M. Petersen), at det ikke har kunnet falde mig ind at nægte, at Forøgelsen af Beværningsstedernes Antal i Frederiksberg Havn kunde udøve større Tiltrækningskraft; jeg tror tværtimod, at Tiltrækningskraften, naar der blev et Træuested paa den chinesiske Ø, kunde blive altfor stor, især overfor Eleverne paa Officerskolen. Jeg har sagt, at man let kunde forandre Havens Charakter, og naar jeg kaldte denne tiltrækkende, meente jeg dermed behagelig, rar, navnlig i Sammenligning med Charakteren af de Omgivelser, Kjøbenhavn iøvrigt har til alle Sider, hvorved jeg forstod Livlivøsenet. — Den Opfattelse af Indstillingen under Nr. 4 vedrørende 3 Haandværkere i Densø, som den høitærede Finantsminister udtalte, stemmer aldeles med den, jeg har, og jeg tror ligeledes med den, Udvalgets Fleertal har; men jeg skal dog gjentage, hvad jeg før sagde, at der er Medlemmer i Udvalget, som ville lægge noget Mere deri end vi Andre. — Til det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgfreds (Raben) skal jeg bemærke, at Udvalget ikke kunde tilraade nogen Henvisning af det under Nr. 10 nævnte Andragende, uden at man satte sig nøiere ind i hele dette vidtløftige Bygningsafgiftsspørgsmaal, hvilket vilde være meget vanskeligt for Thinget; men, efterat jeg har sat mig ind i dette Spørgsmaal, har jeg Grund til at antage, at, naar det ærede Medlems Client henvender sig til Finantsministeren eller maaskee blot til Generalfattedirectøren, og navnlig omtaler, at Teglværksdriften kun var af underordnet Betydning i Sammenligning med Jordbruget, vil han kunne have nogen Udsigt til at faae en gunstigere Resolution. — Endelig skal jeg bemærke til det ærede Medlem for Bornholms Amt 1ste Valgfreds (Fallejen), at det ganske vist er en

meget beskedet Begjæring, hans Client har henvendt til Folkethinget, men at Udvalget dog ikke har kunnet tilraade nogen Henvisning. Sagen er nemlig den, at det er Amtmanden, der ordner Alt, hvad der vedkommer Bjergringvæsenet paa Bornholm, og navnlig ansætter Forbjergere. Naar Amtmanden nu ikke har ladet Vedkommende blive i denne Stilling, uagtet den anden Borgercapitain i Rønne, som ogsaa gik af ved Militærens Opløsning, forblev, har Udvalget meent, at det maatte være hans Sag, og at Statskassen ikke havde nogen særlig Grund til af den Marsag at tilstaae Understøttelse, saameget mindre som et saadant Præcedens saare let kunde føre til, at de andre Compagnichefer søgte om noget Eignende, naar de ophørte at være Forbjergere, hvorved Understøttelsens Omfang og Størrelse vilde blive af større Betydning end den, hvorom her nu er Tale.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, sattes Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 56 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den og sidste Behandling indkaldtes til førstkommende Søndag Middag Kl. 1.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

1ste Behandling af Forslag til Beslutning angaaende en Omordning af Fattiglovgivningen.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 2123—24.)

Formanden: Det vil erindres, at det er vedtaget, at denne Sag skal undergives to Behandlinger efter Reglerne for et Lovforslags 1ste og 2den Behandling, og det er saaledes kun Forslaget i dets Almindelighed, der nu foreligger til Forhandling. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ordet.

R. Pedersen: I Slutningen af forrige Rigsdagssamling stillede Forslagsstillerne af nærværende Forslag en Forespørgsel til den